

Arrest

nr. 222 664 van 14 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. TYTGAT
Gulden Vlieslaan 68/10
1060 SINT-GILLIS**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 13 maart 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 15 maart 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 16 november 2016 in Bulgarije en op 20 februari 2017 in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 21 maart 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij meer dan 18 jaar oud was, waarbij 20,8 jaar een goede schatting was.

1.3. Op 30 mei 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 mei 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 15/03/2017
Overdracht CGVS: 10/08/2017*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 17 mei 2018 van 9u13 tot 11u59 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Tytgat, was bij het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u van Pashtou origine. U bent een soennitische moslim. U bent afkomstig uit het dorp Mulla Alam gelegen in het district Shigal van de provincie Kunar.

U verklaarde dat uw vader zo'n vijf à zes jaar bij de taliban was. De laatste keer dat uw vader met de taliban vertrok, kwam hij gedurende drie maanden niet meer terug. Na drie maanden kwamen drie talibanleden u aanspreken buiten op het veld. Ze zeiden dat uw vader gevraagd had dat u met hen zou meekomen. U weigerde mee te gaan en zei dat uw vader u de opdracht gegeven had om thuis te blijven. Er moest immers een mannelijk familielid bij uw gezin blijven. Twee dagen later kwam de taliban langs bij uw ouderlijke woning. Uw jongere broer deed open en de talibanleden zeiden dat ze met u wilden spreken. Uw moeder ging naar buiten om met hen te spreken. De talibanleden vertelden uw moeder dat uw vader overleden was. Uw moeder weende en schreeuwde. De burens hoorden uw moeder schreeuwen en wenen en kwamen kijken wat er gaande was. Hierop verlieten de talibanstrijders uw dorp. Uw moeder vertelde u dat de taliban verteld had dat uw vader gestorven was en dat ze wilden dat u zijn plaats bij de taliban zou innemen. De volgende ochtend nam uw moeder u mee naar uw oom in het nabijgelegen dorp Aman Kot. Diezelfde dag in de namiddag kwam de taliban nogmaals langs bij uw ouderlijke woning op zoek naar u. Uw moeder vertelde dit aan uw oom en uw oom besliste om u weg te sturen. In jawza 1394 of 1395 (mei of juni 2015 of 2016) verliet u Afghanistan. U reisde via Asadabad, Nangarhar en Kabul naar Nimruz. Via Iran en Turkije bereikte u het Europese vasteland en reisde u door naar België. U kwam in België aan op 13 maart 2017 en u diende op 15 maart 2017 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U legde geen documenten neer ter staving van uw identiteit en/of vluchtrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde ten overstaan van de DVZ dat u op het moment van uw aankomst in België minderjarig was (zie Fiche NBMV). Op basis van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 17 maart 2017 door het Militair Hospitaal Koningin Astrid in Neder-over-Heembeek werd geconcludeerd dat u met een redelijke wetenschappelijke zekerheid zeker ouder dan 18 jaar was, waarbij 20,8 een goede schatting is. Bijgevolg oordeelde het CGVS dat er in uw hoofde geen steunmaatregelen verleend dienen te worden omwille van de door u verklaarde minderjarigheid aangezien uit het voornoemde leeftijdsonderzoek blijkt dat u geenszins nog minderjarig was op het moment van uw aankomst en asielaanvraag in België. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-generaal dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS, notities persoonlijk onderhoud van 17 mei 2018, pg 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel en verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan het door u voorgehouden profiel, namelijk een bij aankomst in België minderjarige ongeletterde jongeman wiens vader lid was van de taliban, noch aan uw beweerde verblijf vanaf uw geboorte tot 2015 of 2016 in het district Shigal, provincie Kunar.

Volgens uw verklaringen was u bij uw aankomst in België 16 jaar en zes maanden. Uit het leeftijdsonderzoek dat uitgevoerd werd in opdracht van de Dienst Voogdij op 17 maart 2017, bleek echter dat u zeker meerderjarig was en werd uw leeftijd geschat op 20,8 jaar. Ondanks de resultaten van het leeftijdsonderzoek hield u vast aan uw beweerde leeftijd. U verklaarde namelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u op dat moment 18 jaar was (CGVS, pg 3). Gelet op het leeftijdsonderzoek zou u inmiddels zo'n 21,8 jaar zijn. U kon geen uitleg verstrekken voor het vastgestelde verschil in leeftijd. U wist het niet en zei dat ze u zo meerderjarig verklaarden (CGVS, pg 3).

Naast het gegeven dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke leeftijd, legde u ook onaannemelijk vage verklaringen af over uw leven in het dorp en uw activiteiten aldaar. U verklaarde dat u niet naar school geweest bent en ook geen lessen volgde in de madrassa (CGVS, pg 7 en 8). U leerde enkel thuis een beetje lezen, schrijven kan u niet. U had evenmin gewerkt (CGVS, pg 7). Gevraagd wat uw activiteiten waren, gezien u niet werkte en niet naar school ging, vertelde u dat u gewoon thuis was, dat uw vader er niet was en dat u thuis moest blijven. U moest niet werken op de landbouwgrond van uw vader (CGVS, pg 7). Gevraagd wat u thuis dan deed een ganse dag, kon u maar bitter weinig vertellen over uw dagdagelijkse activiteiten. U herhaalde dat u gewoon thuis was. Nogmaals de kans geboden om iets te vertellen over uw dagelijks leven, zei u dan 'spelen met jongens, knikkeren' (CGVS, pg 7). Daarbij wist u niet wanneer de kinderen van uw dorp die wel naar school gingen schoolvakantie hadden. Het kan u als kind en jongere toch bezwaarlijk volledig ontgaan zijn wanneer uw leeftijdsgenoten uit het dorp vakantie hadden (CGVS, pg 8). U kon geen enkele andere activiteit spontaan toevoegen (CGVS, pg 7). Van iemand die zijn hele leven in hetzelfde dorp woonde, mag toch verwacht worden dat hij op een spontane en vlotte wijze zou kunnen vertellen over het dagelijks leven in het dorp. Het komt niet aannemelijk over dat u als jongvolwassene enkel thuis zat, met jongens speelde en knikkerde. Toen u vervolgens gevraagd werd of u nooit op de landbouwgrond moest werken, zei u dat uw vader landbouwer was en dat u gewoon moest helpen door eten en thee te brengen (CGVS, pg 7).

Bij DVZ had u echter verklaard dat u actief was als landbouwer op de grond van uw vader (zie DVZ, verklaring DVZ, 19 april 2017, punt 12). Uw vage en niet doorleefde verklaringen die bovendien weinig consistent te noemen zijn met uw voorgaande verklaringen bij de DVZ over uw activiteiten in uw dorp, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel.

Hierbij aansluitend wordt opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan bij uw bewering dat u ongeletterd bent. Uit uw Facebookprofiel 'S.S.U.' blijkt namelijk dat u vrij bedrijvig bent in het liken van allerlei pagina's waaronder heel wat nieuwspagina's zoals 'Afghanistan my homeland', 'Pahjwok Afghan News' en 'BBC Pashto' (zie lijst met 'pages liked by S.S.U.', toegevoegd aan uw administratief dossier). Hier rijst de vraag hoe iemand die ongeletterd is erin slaagt om op zo'n manier van Facebook gebruik te maken.

Ook wat het profiel van uw vader betreft, waren uw verklaringen geenszins overtuigend. U beweerde dat uw vader zo'n vijf à zes jaar bij de taliban was (CGVS, pg 5). U kon echter bijzonder weinig vertellen over de activiteiten van uw vader. U wist niet wat de taken van uw vader bij de taliban waren, hij zou u nooit iets verteld hebben over zijn taken (CGVS, pg 5). Hij nam volgens u deel aan gevechten, maar u kon niet zeggen tegen wie hij vocht (CGVS, pg 5-6). Evenmin kon u verduidelijken waar hij ging vechten, u wist enkel dat hij soms naar Sarkano ging (CGVS, pg 6). U wist daarbij niet op een correcte wijze te duiden waar Sarkano ligt. U vertelde dat het richting Asmar en Watapur is. Asmar (oude districtsnaam) ligt in het huidige district Bar Kunar. Watapur en Bar Kunar liggen echter aan twee verschillende kanten ten opzichte van uw district Shigal. Asmar of Barkunar ligt ten oosten van uw district en Sarkano ten zuidwesten. U wist ook niet of uw vader een opleiding kreeg bij de taliban, u kon enkel veronderstellen dat hij normaalgezien een opleiding zou gekregen hebben (CGVS, pg 6). Evenmin wist u of uw vader een loon kreeg van de taliban om te strijden (CGVS, pg 6). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat financiële overwegingen van groot belang kunnen zijn voor strijders (zie informatie toegevoegd uit het administratief dossier, stuk 12 landeninformatie). Welke beweegredenen uw vader had om voor de taliban te kiezen kon u ook niet verduidelijken, u wist het niet (CGVS, pg 6). Ten slotte wist u niet te zeggen hoe uw vader om het leven kwam (CGVS, pg 6). Hij was vertrokken met de taliban en niet meer terug gekeerd (CGVS, pg 17), meer kon u niet zeggen over de omstandigheden van zijn overlijden. U had tevens geen idee of uw vader wilde dat u ook bij de taliban zou gaan of niet (CGVS, pg 8). U wist het niet, want uw vader was overleden. Gevraagd of hij dan nooit met u gepraat had over uw toekomst, stelde u enkel dat wanneer uw vader thuis kwam, hij niet over zulke zaken praatte (CGVS, pg 8). Vervolgens werd u dan gevraagd of uw vader u niet probeerde te overtuigen of voor te bereiden op de jihad. U zei dat dit niet het geval was, u was klein, u was jong. Uit het resultaat van het leeftijdsonderzoek is echter gebleken dat u meerderjarig moet geweest zijn in de beweerde periode van uw vertrek uit Afghanistan (jawza 1394 of 1395), namelijk rond de 18 jaar, een bij uitstek geschikte leeftijd om gerekruteerd te worden bij de taliban. Uw jonge leeftijd is dan ook geen afdoende verklaring. Het is niet aannemelijk dat uw vader gedurende de vijf à zes jaar dat hij bij de taliban zou geweest zijn nooit met u zou gesproken hebben over zijn werk bij de taliban en u als jongeman nooit zou aangesproken hebben over uw toekomst en uw eventuele rekrutering bij de taliban.

Afgezien van de talloze onwetendheden met betrekking tot het profiel van uw vader, bleek u ook het verschil tussen de groepering hizb-i-islami en de taliban niet te kennen. Voor iemand die beweert zijn ganse leven in het district Shigal gewoond te hebben is dit zeer opmerkelijk. U verklaarde dat de commandant van uw vader Kashmir Khan is (CGVS, pg 6). U kon niet toelichten wie de rechtstreekse commandant was, maar u verklaarde stellig dat uw vader in de groep zat van Kashmir Khan (CGVS, pg 6). Erop gewezen dat Kashmir Khan geen commandant van de taliban is, gaf u geen bijkomende uitleg en herhaalde u dat hij commandant was (CGVS, pg 6). U verklaarde ook dat de taliban 's nachts actief was in uw district en de overheid in het districtscentrum zat, toen u gevraagd werd wie de controle had in uw regio (CGVS, pg 13). Volgens u waren er geen andere groeperingen behalve de taliban actief (CGVS, pg 13-14). Toen u vervolgens gevraagd werd of u hizb-i-islami kende, antwoordde u bevestigend. Ze waren volgens u actief in Shigal en Kashmir Khan was van hizb-i-islami. U bleek wel niet te weten welke kleur vlag zij gebruikten (CGVS, pg 14). Gelet op de sterke positie van hizb-i-islami in uw district, mag toch verwacht worden dat u zou weten dat hun vlag een groene kleur heeft, zeker indien uw vader voor deze groepering zou gestreden hebben. U bleef ook vaag over de plaatsen waar hizb-i-islami controle had en kon slechts twee plaatsen opnoemen waar zij aanwezig waren, namelijk Deraj en Mora (CGVS, pg 15). Erop gewezen dat u voordien gezegd had dat uw vader bij de taliban was en dat u zei dat Kashmir Khan zijn commandant was, zei u dan dat er verschillende groepen zijn, terwijl u net voordien verklaard had dat er slechts een groepering actief was, de taliban. U beweerde daarbij dat hizb-i-islami een groepering was binnen de taliban (CGVS, pg 14). Uit de beschikbare informatie die toegevoegd werd aan uw dossier, blijkt dat u de bal grondig mis sloeg wat hizb-i-islami betreft in uw district. Hizb-i-islami is geen onderdeel van de taliban zoals u beweerde.

Het gaat om twee duidelijk afgescheiden groeperingen met eigen leiders, een eigen ontstaansgeschiedenis en eigen uiterlijke kenmerken, zoals een eigen vlag. Hoewel hizb-i-islami en de taliban soms samen strijden tegen een gezamenlijke vijand, strijden zij in de meeste gevallen openlijk tegen elkaar. Hizb-i-islami's leider Gulbuddin Hekmatyar tekende in 2016 een vredesakkoord met de Afghaanse overheid. De taliban blijft onverminderd voort strijden tegen de Afghaanse overheid. Hizb-i-Islami staat sterk in uw district Shigal en heeft op zijn minst een deel van uw district onder controle. Volgens de beschikbare informatie controleert hizb-i-islami al meerdere jaren de 'upper Shigal valley' (zie stuk 4, landeninformatie). Er liggen tal van dorpen in deze vallei, zodat het weinig aannemelijk is dat u enkel zou weten dat hizb-i-islami in Mora en in Deraj aanwezig was (zie bijgevoegd kaartmateriaal). Kashmir Khan was een gerenommeerde commandant van hizb-i-islami en was afkomstig uit het district Shigal. In 2016 overleed hij in Pakistan, waarna hij overgebracht werd naar Shigal om daar begraven te worden. Dat u, die uw ganse leven in Shigal zou gewoond hebben, Kashmir Khan noemt als commandant van uw vader bij de taliban, doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Shigal.

Uw kennis over de situatie in uw district vertoonde ook nog op andere punten een uiterst gebrekkig karakter. Zo wist u niet of er Pakistaanse strijders actief zijn in uw district, wat weinig aannemelijk overkomt voor iemand die beweert zijn ganse leven in een grensregio gewoond te hebben. De grens met Pakistan ligt in vogelvlucht op iets meer dan tien kilometer van uw beweerde dorp van herkomst. De beschikbare informatie wijst uit dat er wel degelijk Pakistaanse strijders opereren in uw district, onder andere van de groepering tehrik-i-taliban (TTP), de Pakistaanse taliban. Uit de beschikbare informatie blijkt bijvoorbeeld dat in december 2014 negen TTP strijders gedood werden in Shultan, een dorp dat slechts op enkele kilometers van uw dorp ligt. Dat u als inwoner van Shigal geheel onwetend zou zijn over de aanwezigheid van Pakistaanse strijders in uw district tast de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst verder aan.

Nog met betrekking tot Pakistan, was het uiterst bevreemdend dat u stelde dat u niet over Peshawar gehoord had (CGVS, pg 13). Nochtans is er een zeer grote gemeenschap van Afghaanse vluchtelingen aanwezig in Peshawar. Deze stad is dan ook goed bekend bij Afghaanse burgers. Velen hebben immers verwanten die naar Peshawar getrokken zijn, dit des te meer in de grensregio's zoals uw beweerde regio van herkomst, waar de inwoners Pashtoun zijn net zoals de Pakistaanse burgers aan de andere kant van de Durand Linie. U wist niet of er families uit Shigal gevlucht zijn naar Pakistan of Peshawar, wat alweer weinig aannemelijk overkomt voor iemand die zijn ganse leven in een grensregio zou gewoond hebben (CGVS, pg 13). U hield het erop dat mensen bij gevechten naar Asadabad vluchtten (CGVS, pg 13). Uit de informatie op uw Facebookprofiel blijkt overigens dat u een video geliket hebt met als titel "Khyber watch with Yousaf Jan Utmanzai on committee collections of taxes in Peshawar" (zie stuk 1 landeninformatie). Uw merkwaardige houding aangaande het onderwerp Pakistan, doet vermoeden dat u een en ander met betrekking tot Pakistan wenst verborgen te houden. Deze vermoedens worden nog versterkt doordat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat u in Oostenrijk gebruik gemaakt hebt van een andere identiteit en nationaliteit, namelijk Mullan Shahid van Pakistaanse nationaliteit (zie antwoord van de Oostenrijkse autoriteiten in het kader van de Dublinprocedure van 24 maart 2017, stuk 21 landeninformatie). Nochtans ontkende u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u ooit een andere naam gevoerd had (CGVS, pg 3). U had nooit een andere naam gebruikt, ook niet in Oostenrijk of Bulgarije, daar was u zeker van (CGVS, pg 11). U werd geconfronteerd met de informatie in uw dossier, namelijk een Pakistaanse alias in Oostenrijk, maar u kon geen afdoende verklaring daarvoor verstrekken. U legde uit dat in Bulgarije de namen en de nationaliteiten van de migranten verkeerd genoteerd werden, dat u niet de enige was met dit probleem (CGVS, pg 11). Uw alias werd echter opgenomen in informatie van de Oostenrijkse autoriteiten en niet de Bulgaarse, zodat uw uitleg geen steek houdt. Erop gewezen dat uw uitleg niet klopte, kon u dan niets meer toevoegen en zei u dat u niet wist waarom ze dit zo genoteerd hebben (CGVS, pg 11-12).

De geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district Shigal werd verder nog aangetast doordat u niet op de hoogte was van de dood van Nur Qasim Sabari en Qari Osman. Nur Qasim Sabari was de schaduwgouverneur voor Kunar en Qari Osman de taliban schaduw districtschef voor het district Shigal, beiden leidinggevende figuren van de taliban. Uit de beschikbare informatie blijkt dat zij in het district Shigal gedood werden door een luchtaanval op een bijeenkomst van taliban leiders. Samen met hen werden nog meerdere andere leidinggevende talibs gedood. Het zou om zeventien talibanleiders gaan. U bleek niet op de hoogte te zijn van dit incident, toch een opvallende gebeurtenis in uw eigen district. U beweerde zelfs dat er geen leidinggevende talibanfiguren gedood werden in uw district. U verklaarde dat de gewone talibs wel omkwamen, maar hun commandanten niet. Volgens u verloor de taliban geen leiders in Shigal (CGVS, pg 15).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er meerdere incidenten geweest zijn in uw district waarbij leidinggevende figuren van de Afghaanse en Pakistaanse taliban om het leven kwamen in de jaren voor uw vertrek. Dat u geheel ontwetend was op dit vlak en geen enkel voorbeeld kon geven, doet dan ook afbreuk aan uw beweerde herkomst uit het district Shigal.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u de Afghaanse kalender kende, dat u de maanden en de jaren kende (CGVS, pg 3). Tijdens het gehoor bleek dat u weliswaar namen van de maanden kon noemen, bijvoorbeeld toen u gevraagd werd naar oogst-en zaaitijden, maar dat u deze kennis verder niet kon toepassen. U stelde bijvoorbeeld dat u vertrok uit Afghanistan in jawza (stemt overeen met 22 mei – 21 juni) en dat dit in de zomer was (CGVS, pg 11). Jawza valt evenwel in het voorjaar. U moest vervolgens het antwoord schuldig blijven op de vraag welke maanden in de zomer vallen (sarat, asad, sonbula), wat toch een eenvoudige vraag is voor iemand die verklaart de Afghaanse kalender te kennen en die zijn ganse leven in Afghanistan woonde. De jaartallen bleek u evenmin correct te kunnen toepassen. U verklaarde namelijk dat u vertrok uit Afghanistan in de maand jawza van het jaar 1394 (CGVS, pg 10). Dit stemt overeen met 2015. Volgens uw verklaringen bent u al drie jaar weg uit Afghanistan, wat ook zou impliceren dat u Afghanistan verliet in 2015 (CGVS, pg 18). U stelde echter ook tien maanden onderweg geweest te zijn van Afghanistan naar België. U kwam aan op 13 maart 2017 en diende een verzoek om bescherming in op 15 maart 2017. Dat zou impliceren dat u halverwege 2016 Afghanistan verliet, dus in 1395 en niet 1394.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Shigal gelegen in de provincie Kunar en een ongeletterde jongeman te zijn wiens vader lid was van de taliban. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Shigal heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bovendien vloeit uw vluchtrelaas volledig voort uit het profiel van uw vader als talibanstrijder dat u geenszins aannemelijk gemaakt hebt. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw profiel en uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestonden over uw herkomst.

U verklaarde daarop dat u nergens anders gewoond hebt, enkel in uw dorp. U bleef erbij dat u van het district Shigal afkomstig bent (CGVS, pg 18). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert drie middelen aan.

- In een eerste middel gaat verzoeker in op de “*behandeling bij voorrang zonder geldige motivering en zonder voorafgaandelijk bericht*”.

Verzoeker meent dat de bepaling van artikel 57/6, § 2, van de Vreemdelingenwet zijn rechten schendt. Hij wijst erop dat door toepassing van deze bepaling zijn termijn om beroep aan te tekenen werd beperkt tot tien dagen en dat de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd toegestuurd samen met de bestreden beslissing. Verzoeker had aldus geen mogelijkheid om opmerkingen maken over deze notities bij de commissaris-generaal. Hij voert aan dat “*Deze beperking van rechten door arbitraire toepassing van de beslissing “bij voorrang” wordt in de bestreden beslissing om geen enkele wijze gemotiveerd*”. Aldus meent verzoeker dat de bestreden beslissing nietig dient te worden verklaard.

- In een tweede middel – aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus - voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48 en 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert vooreerst aan dat hij in de mate van het mogelijke zijn volle medewerking heeft verleend en de waarheid heeft verteld. Hij meent verder dat er geen sprake kan zijn van een grondige analyse van zijn verklaringen gezien de bestreden beslissing niet steunt op geldige notities van het persoonlijk onderhoud, nu verzoeker geen opmerkingen kon geven over deze notities vooraleer de bestreden beslissing werd genomen.

Wat de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn leeftijd betreft, meent verzoeker dat “*De resultaten van een leeftijdsonderzoek die uitsluitend steunen op de beenderdichtheid, zonder enig ander psychisch en fysiek onderzoek is onvoldoende onderbouwd om de leeftijd te bepalen en het is onmogelijk “met een redelijke wetenschappelijke zekerheid” te bepalen dat de vergelijking van het resultaat van een dergelijke test bij een jonge man, die gedurende meer dan een jaar zware fysieke en psychische inspanningen heeft geleverd om België te bereiken met wereldgemiddelden bij mensen met dezelfde leeftijd toelaat met een redelijke wetenschappelijke zekerheid de leeftijd te bepalen.*”

Verzoeker voert verder aan dat hij in de mate van het mogelijke informatie heeft verschaft over de relevante elementen. Hij is verder van oordeel dat het de taak is van de commissaris-generaal om deze aan te vullen met informatie die hij met medewerking van derden, zoals de dienst Vreemdelingenzaken en de Bulgaarse en Oostenrijkse autoriteiten kan inwinnen. Verzoeker wijst er immers op dat de Bulgaarse en Oostenrijkse autoriteiten documenten hebben ontnomen en nooit ter kennis hebben gebracht aan de commissaris-generaal. Hij herhaalt geen kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud te hebben ontvangen voordat de bestreden beslissing werd genomen.

Verzoeker meent bovendien dat op basis van het leeftijdsonderzoek, dat uitsluitend steunt op beenderdichtheid, niet mag worden afgeleid dat hij meerderjarig is en de commissaris-generaal niet volledig zou geïnformeerd hebben. Hij benadrukt dat hij zo eerlijk mogelijk is geweest over zijn leeftijd en dat in zijn land van herkomst niet hetzelfde belang wordt gehecht aan (geboorte)data. Uit het feit dat verzoeker niet kan antwoorden op vragen over data mag dan ook geen gebrek aan medewerking worden afgeleid.

Waar de bestreden beslissing wijst op verzoekers lacunaire kennis van de activiteiten van zijn vader bij de Taliban, merkt verzoeker op dat hij nooit naar Sarkano ging en dat andermaal gemotiveerd wordt op grond van het gebrekkig leeftijdsonderzoek. De motivering van de bestreden beslissing kan dan ook niet leiden tot het besluit dat zijn verklaringen niet waarachtig zijn. Het feit dat verzoeker omliggende dorpen niet geografisch kon situeren, is evenmin onvoldoende om zijn herkomst te betwisten. Verzoeker meent dat het feit dat hij *“slechts gebrekkig kon antwoorden op een aantal vragen die hij nooit aan zijn vader stelde of waarvan hij de antwoorden was vergeten, laat niet perse toe daaruit af te leiden dat verzoeker niet is wie hij verklaart te zijn”*. Er werd geen rekening gehouden met het feit dat deze feiten jaren geleden gebeurden, toen verzoeker nog minderjarig was, en dat zijn moeder aandrang op zijn vlucht. Hij stelt dat minderjarigen niet noodzakelijk details worden verteld over verschrikkelijke gebeurtenissen. Zijn lacunaire kennis over de activiteiten van zijn vader zijn dan ook onvoldoende om zijn identiteit en herkomst in twijfel te trekken.

Verzoeker merkt nog op dat *“Het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken moet teruggeplaatst worden in de context van de toen hangende DUBLIN-procedure. De Dienst Vreemdelingenzaken had aan Oostenrijk en Bulgarije gevraagd om de verzoeker terug te nemen, hetgeen deze laatste ten allen prijs wenste te vermijden.”*

Verzoeker bevestigt *“wel degelijk uit Mola Alam, district Shaigal Aw Shiltan ook Shegal genoemd in de provincie Kounar of Kunar in Afghanistan, aan de Pakistaanse grens afkomstig te zijn, er nooit gewerkt te hebben en gevlucht te zijn na en wegens de vreselijke gebeurtenissen waar zijn vader het slachtoffer van was en wegens zijn directe vrees onmiddellijk door de Taliban te worden ingelijfd, redenen waarom hij asiel aanvroeg.*

Terwijl de verzoeker, die op jeugdige leeftijd uit zijn regio van herkomst is gevlucht, zo nauwkeurig en volledig mogelijk en eerlijk heeft geantwoord op de op hem gestelde vragen”.

Verzoeker meent dan ook dat de bestreden beslissing ten onrechte een *“vermoeden van kwade trouw”* schept en verwijst naar informatie van UNHCR met betrekking tot de bewijslast.

Verzoeker besluit hieruit dan ook dat *“Dat het er wel degelijk gaat om gerechtvaardigde angst voor het verblijven in de regio van herkomst – het district Alcin in Afghanistan – waar ze de bedreigende houding en handelingen van de Taliban, en het feit dat de verzoekende partij niet kan rekenen op de legitieme bescherming van de plaatselijke autoriteiten, haar geen andere keus laat dan een terugkeer vermijden. Ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief zouden vervolgd worden, maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, kunnen trouwens als vluchteling erkend worden.*

Terwijl de Verzoekende partij in haar regio van herkomst wel degelijk gevaar loopt. Dat tijdens het gehoor gewezen werd op deze angstwekkende situatie.”

- In een derde middel – aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus – voert verzoeker een schending aan van artikelen 48/2 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker herhaalt enkele van de argumenten die hij reeds aanhaalde in zijn uiteenzetting betreffende de weigering van de vluchtelingenstatus en leidt hieruit af dat:

“Er zijn geen ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij ooit in een veiliger streek in Afghanistan heeft verbleven of kan verblijven.

Terwijl moet rekening worden gehouden met de reële vrees van een jonge man, van wie de vader reeds het slachtoffer werd in zijn regio van herkomst, risico dat hier niet voldoende in aanmerking wordt genomen.

De twijfels over zijn identiteit en afkomst zijn niet redelijk noch ernstig.

Terwijl de verwerende partij de weigering van subsidiaire bescherming niet degelijk noch concreet ten gronde motiveert.

Hoe dan ook, op geen enkele wijze blijkt dat er voor de verzoeker een concrete mogelijkheid bestaat om naar Afghanistan terug te keren zonder reëel risico op het lijden van ernstige schade.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker zijn bijlage 26 (stuk 3) toe aan het verzoekschrift. De Raad merkt evenwel op dat dit stuk zich reeds in het administratief dossier bevindt (administratief dossier, stuk 20).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom zijn verzoek om internationale bescherming ‘bij voorrang’ werd behandeld, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing werd gesteld dat *“Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.”* Uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing van de commissaris-generaal om onderhavig verzoek om internationale bescherming bij voorrang te behandelen werd genomen in toepassing van artikel 57/6, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de commissaris-generaal bij voorrang beslist, indien de minister of zijn gemachtigde hem verzoekt om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker bij voorrang te behandelen. In een brief van 26 april 2018 wordt om de behandeling van het dossier bij voorrang verzocht (Administratief dossier, stuk 10). De brief van de staatssecretaris licht toe als volgt *“Gelet op het feit dat er veel asielzoekers zijn die nog geen antwoord hebben gekregen op hun aanvraag, terwijl het in het belang van zowel de verzoeker als de overheid is om hier zo snel mogelijk een beslissing te nemen, verzoek ik u om de dossiers van de asielzoekers waarin er binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, nog geen beslissing werd genomen bij voorrang te behandelen en dit conform artikel 57/6, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet.”* Het verzoek om internationale bescherming werd ingediend op 15 maart 2017 en op 10 augustus 2017 overgedragen aan het Commissariaat-generaal. De bestreden beslissing werd genomen op 30 mei 2018. De beslissing van de commissaris-generaal om onderhavig verzoek om internationale bescherming bij voorrang te behandelen is aldus wel degelijk gemotiveerd.

Waar verzoeker aanvoert dat de bepaling van artikel 57/6, § 2, van de Vreemdelingenwet zijn rechten schendt doordat hij slechts over een termijn van tien dagen beschikte om een beroep in te dienen, merkt de Raad op dat uit onderhavig beroep blijkt dat dergelijke termijn verzoeker niet heeft verhinderd om zijn beroep bij de Raad in te dienen en aldus zijn rechten van verdediging kan laten gelden.

Waar verzoeker betoogt dat hij door de behandeling van zijn verzoek bij voorrang pas bij de kennisgeving van de bestreden beslissing een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft ontvangen, zodat hij zijn opmerkingen aangaande deze notities niet kenbaar kon maken bij de commissaris-generaal, wijst de Raad op artikel 57/5^{quater}, § 4, van de Vreemdelingenwet, dat als volgt bepaalt: *“Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.”* (zie ook Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 100: *“Ten slotte bepaalt de vierde paragraaf dat zodra de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming, gezien deze procedures korte termijnen voorziet. Dit betekent logischerwijs dat men niet zal wachten op de opmerkingen van de verzoeker of van zijn advocaat om een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De eventuele opmerkingen in verband met de overeenstemming van de notities met de inhoud van het persoonlijk onderhoud zullen worden onderzocht in het kader van de beroepsprocedure.”*)

Verzoeker heeft dan ook in het kader van onderhavig beroep de mogelijkheid om zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker doorheen zijn verzoekschrift op geen enkele wijze kritiek uit op de weergave van het verloop van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelswijze voor hem zou hebben gehad of op welke wijze deze handelswijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker er niet in slaagt zijn relaas aannemelijk te maken. Verzoeker beperkt zijn verzoekschrift in wezen tot het louter het volharden dat hij voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht en dat zijn verklaringen over zijn identiteit, herkomst en vervolgingsfeiten nauwkeurig en eerlijk zijn en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen niet van die aard is om de motivering in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

De Raad merkt vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen overtuigende documenten neerlegt ter staving van zijn identiteit, verblijf en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal zijn documenten had moeten opvragen bij de Bulgaarse autoriteiten, daar hij verklaarde dat zijn originele taskara daar in beslag werd genomen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 10). De Raad merkt echter op dat dit een louter blote bewering betreft. Verder dient opgemerkt te worden dat het noch aan de commissaris-generaal, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. In deze merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoonde dat hij in de onmogelijkheid is om andere documenten neer te leggen die zijn identiteit, herkomst of vervolgingsfeiten kunnen staven, gelet op zijn verklaringen dat hij nog contact heeft met zijn oom in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 9). De Raad wijst op artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker duidelijk de verplichting oplegt om alle nodige elementen ter staving van een verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk neer te leggen, en bij gebrek aan stukken een aanvaardbare verklaring hiervoor te geven. Dit is hier niet het geval.

De Raad merkt bovendien op dat uit de in het kader van zijn Dublin-procedure verkregen informatie van de Oostenrijkse autoriteiten en uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud kan blijken dat verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat: *“Nog met betrekking tot Pakistan, was het uiterst bevreemdend dat u stelde dat u niet over Peshawar gehoord had (CGVS, pg 13). Nochtans is er een zeer grote gemeenschap van Afghaanse vluchtelingen aanwezig in Peshawar. Deze stad is dan ook goed bekend bij Afghaanse burgers. Velen hebben immers verwanten die naar Peshawar getrokken zijn, dit des te meer in de grensregio's zoals uw beweerd regio van herkomst, waar de inwoners Pashtoun zijn net zoals de Pakistaanse burgers aan de andere kant van de Durand Linie. U wist niet of er families uit Shigal gevlucht zijn naar Pakistan of Peshawar, wat alweer weinig aannemelijk overkomt voor iemand die zijn ganse leven in een grensregio zou gewoond hebben (CGVS, pg 13). U hield het erop dat mensen bij gevechten naar Asadabad vluchtten (CGVS, pg 13). Uit de informatie op uw Facebookprofiel blijkt overigens dat u een video gelijkt hebt met als titel “Khyber watch with Yousaf Jan Utmanzai on committee collections of taxes in Peshawar” (zie stuk 1 landeninformatie). Uw merkwaardige houding aangaande het onderwerp Pakistan, doet vermoeden dat u een en ander met betrekking tot Pakistan wenst verborgen te houden. Deze vermoedens worden nog versterkt doordat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat u in Oostenrijk gebruik gemaakt hebt van een andere identiteit en nationaliteit, namelijk M. S. van Pakistaanse nationaliteit (zie antwoord van de Oostenrijkse autoriteiten in het kader van de Dublinprocedure van 24 maart 2017, stuk 21 landeninformatie).*

Nochtans ontkende u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u ooit een andere naam gevoerd had (CGVS, pg 3). U had nooit een andere naam gebruikt, ook niet in Oostenrijk of Bulgarije, daar was u zeker van (CGVS, pg 11).

U werd geconfronteerd met de informatie in uw dossier, namelijk een Pakistaanse alias in Oostenrijk, maar u kon geen afdoende verklaring daarvoor verstrekken. U legde uit dat in Bulgarije de namen en de nationaliteiten van de migranten verkeerd genoteerd werden, dat u niet de enige was met dit probleem (CGVS, pg 11). Uw alias werd echter opgenomen in informatie van de Oostenrijkse autoriteiten en niet de Bulgaarse, zodat uw uitleg geen steek houdt. Erop gewezen dat uw uitleg niet klopte, kon u dan niets meer toevoegen en zei u dat u niet wist waarom ze dit zo genoteerd hebben (CGVS, pg 11-12).” Deze vaststellingen, die pertinent en correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden door verzoeker niet betwist in zijn verzoekschrift.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal verder bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel, gezien verzoekers verklaringen over (i) zijn leeftijd, (ii) zijn analfabetisme, (iii) zijn dagelijkse activiteiten in zijn regio van herkomst en (iv) het profiel van zijn vader die lid is van de taliban.

Vooreerst stelt de Raad vast dat vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt echter op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend, zodat de beslissing van de dienst Voogdij vast staat. In deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,8 jaar een goede schatting is. Waar verzoeker aanvoert dat in Afghanistan minder belang wordt gehecht aan (geboorte)data, merkt de Raad op dat dit verweer afbreuk doet aan het gegeven dat verzoeker vier à vijf jaar ouder zou zijn dan hij aanvankelijk verklaarde. Het feit dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud en thans in zijn verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum toont dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming te misleiden. Dit geldt temeer nu uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Oostenrijkse autoriteiten verklaarde in 2002 geboren te zijn en bij de Bulgaarse autoriteiten verklaarde in 1998 geboren te zijn, hetgeen een verdere indicatie vormt dat verzoeker zijn werkelijke leeftijd bewust wou achterhouden voor de Europese asielinstanties (Documenten overgemaakt aan CGVS, stuk 19). De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

De Raad treedt verder de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij analfabeet is (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 8), gezien de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing inzake zijn facebook-gebruik. De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers analfabetisme klemt met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de asielprocedure heeft ondertekend. Zijn verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud toen hij met deze vaststelling werd geconfronteerd, namelijk “*geen school gedaan*” (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 8), biedt geenszins een afdoende uitleg voor deze vaststelling.

In zoverre verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn werk als landbouwer bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud tracht te minimaliseren door aan te voeren dat het interview bij de dienst Vreemdelingenzaken gekaderd dient te worden in de context van de hangende Dublin-procedure, waarbij verzoeker wou vermijden teruggestuurd te worden naar Oostenrijk en Bulgarije, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure verklaarde dat hij actief was als landbouwer op de grond van zijn vader (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 5), hetgeen tegenstrijdig is met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij nooit op de landbouwgronden moest werken, maar enkel eten en thee moest brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 7). De Raad ziet niet in hoe of op welke wijze voorgaande verklaring bij aanvang van de procedure van invloed zou kunnen geweest zijn op de hangende Dublin-procedure en verzoeker licht dit evenmin toe in zijn verzoekschrift. De Raad wijst er bovendien op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven.

Dat verzoeker vreesde om teruggestuurd te worden naar Oostenrijk of Bulgarije mag dan ook geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent zijn profiel, herkomst of asielrelaas te debiteren.

Het misleidende karakter van verzoekers verklaringen ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn profiel en herkomst, temeer nu de bestreden beslissing tevens terecht oordeelde dat verzoeker tijdens vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn dagelijkse leven in zijn regio van herkomst.

De bestreden beslissing oordeelde tevens terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over het profiel van zijn vader als lid van de taliban. Verzoeker tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn lacunaire kennis over de activiteiten van zijn vader bij de taliban te minimaliseren door te verwijzen naar zijn jonge leeftijd ten tijde van deze gebeurtenissen. Onder meer naar aanleiding van de beweerde problemen met de taliban die verzoeker wilden rekruteren na de dood van zijn vader vraagt verzoeker internationale bescherming. Zodoende wordt verwacht dat hij gedetailleerde en consistente verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met het lidmaatschap van zijn vader bij de taliban. De Raad wijst er verder op dat uit het voorgaande reeds blijkt dat verzoeker ouder is dan hij zich in werkelijkheid voordoet, zodat de bestreden beslissing terecht kon oordelen dat het niet aannemelijk is dat verzoekers vader hem nooit zou hebben proberen rekruteren voor de taliban of hem iets zou vertellen hebben over zijn lidmaatschap bij de groepering. Dergelijke vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn levensomstandigheden in zijn vermeende regio van herkomst.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers kennis van zijn regio van herkomst lacunair is, gelet op verzoekers lacunaire, incorrecte en vage verklaringen over (i) het verschil tussen de groeperingen Hizb-i-Islami en de taliban, (ii) de aanwezigheid van Pakistaanse strijders in zijn district, (iii) de stad Peshawar in Pakistan, (iv) de dood van talibanleiders in zijn district, (v) de Afghaanse kalender en (vi) de datum van zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker betwist deze pertinente en correcte motivering, die steun vindt in het administratief dossier, niet in zijn verzoekschrift. Deze vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers verklaringen over zijn Afghaanse nationaliteit en verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan het door u voorgehouden profiel, namelijk een bij aankomst in België minderjarige ongeletterde jongeman wiens vader lid was van de taliban, noch aan uw beweerde verblijf vanaf uw geboorte tot 2015 of 2016 in het district Shigal, provincie Kunar.

Volgens uw verklaringen was u bij uw aankomst in België 16 jaar en zes maanden. Uit het leeftijdsonderzoek dat uitgevoerd werd in opdracht van de Dienst Voogdij op 17 maart 2017, bleek echter dat u zeker meerderjarig was en werd uw leeftijd geschat op 20,8 jaar. Ondanks de resultaten van het leeftijdsonderzoek hield u vast aan uw beweerde leeftijd. U verklaarde namelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u op dat moment 18 jaar was (CGVS, pg 3). Gelet op het leeftijdsonderzoek zou u inmiddels zo'n 21,8 jaar zijn. U kon geen uitleg verstrekken voor het vastgestelde verschil in leeftijd. U wist het niet en zei dat ze u zo meerderjarig verklaarden (CGVS, pg 3).

Naast het gegeven dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke leeftijd, legde u ook onaannemelijk vage verklaringen af over uw leven in het dorp en uw activiteiten aldaar. U verklaarde dat u niet naar school geweest bent en ook geen lessen volgde in de madrassa (CGVS, pg 7 en 8). U leerde enkel thuis een beetje lezen, schrijven kan u niet. U had evenmin gewerkt (CGVS, pg 7). Gevraagd wat uw activiteiten waren, gezien u niet werkte en niet naar school ging, vertelde u dat u gewoon thuis was, dat uw vader er niet was en dat u thuis moest blijven. U moest niet werken op de landbouwgrond van uw vader (CGVS, pg 7). Gevraagd wat u thuis dan deed een ganse dag, kon u maar bitter weinig vertellen over uw dagdagelijkse activiteiten. U herhaalde dat u gewoon thuis was. Nogmaals de kans geboden om iets te vertellen over uw dagelijks leven, zei u dan ‘spelen met jongens, knikkeren’ (CGVS, pg 7). Daarbij wist u niet wanneer de kinderen van uw dorp die wel naar school gingen schoolvakantie hadden. Het kan u als kind en jongere toch bezwaarlijk volledig ontgaan zijn wanneer uw leeftijdsgenoten uit het dorp vakantie hadden (CGVS, pg 8). U kon geen enkele andere activiteit spontaan toevoegen (CGVS, pg 7). Van iemand die zijn hele leven in hetzelfde dorp woonde, mag toch verwacht worden dat hij op een spontane en vlotte wijze zou kunnen vertellen over het dagelijks leven in het dorp.

Het komt niet aannemelijk over dat u als jongvolwassene enkel thuis zat, met jongens speelde en knikkerde. Toen u vervolgens gevraagd werd of u nooit op de landbouwgrond moest werken, zei u dat uw vader landbouwer was en dat u gewoon moest helpen door eten en thee te brengen (CGVS, pg 7).

Bij DVZ had u echter verklaard dat u actief was als landbouwer op de grond van uw vader (zie DVZ, verklaring DVZ, 19 april 2017, punt 12). Uw vage en niet doorleefde verklaringen die bovendien weinig consistent te noemen zijn met uw voorgaande verklaringen bij de DVZ over uw activiteiten in uw dorp, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel.

Hierbij aansluitend wordt opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan bij uw bewering dat u ongeletterd bent. Uit uw Facebookprofiel 'S.S.U.' blijkt namelijk dat u vrij bedrijvig bent in het liken van allerlei pagina's waaronder heel wat nieuwspagina's zoals 'Afghanistan my homeland', 'Pahjwok Afghan News' en 'BBC Pashto' (zie lijst met 'pages liked by S.S.U.', toegevoegd aan uw administratief dossier). Hier rijst de vraag hoe iemand die ongeletterd is erin slaagt om op zo'n manier van Facebook gebruik te maken.

Ook wat het profiel van uw vader betreft, waren uw verklaringen geenszins overtuigend. U beweerde dat uw vader zo'n vijf à zes jaar bij de taliban was (CGVS, pg 5). U kon echter bijzonder weinig vertellen over de activiteiten van uw vader. U wist niet wat de taken van uw vader bij de taliban waren, hij zou u nooit iets verteld hebben over zijn taken (CGVS, pg 5). Hij nam volgens u deel aan gevechten, maar u kon niet zeggen tegen wie hij vocht (CGVS, pg 5-6). Evenmin kon u verduidelijken waar hij ging vechten, u wist enkel dat hij soms naar Sarkano ging (CGVS, pg 6). U wist daarbij niet op een correcte wijze te duiden waar Sarkano ligt. U vertelde dat het richting Asmar en Watapur is. Asmar (oude districtsnaam) ligt in het huidige district Bar Kunar. Watapur en Bar Kunar liggen echter aan twee verschillende kanten ten opzichte van uw district Shigal. Asmar of Barkunar ligt ten oosten van uw district en Sarkano ten zuidwesten. U wist ook niet of uw vader een opleiding kreeg bij de taliban, u kon enkel veronderstellen dat hij normaalgezien een opleiding zou gekregen hebben (CGVS, pg 6). Evenmin wist u of uw vader een loon kreeg van de taliban om te strijden (CGVS, pg 6). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat financiële overwegingen van groot belang kunnen zijn voor strijders (zie informatie toegevoegd uit het administratief dossier, stuk 12 landeninformatie). Welke beweegredenen uw vader had om voor de taliban te kiezen kon u ook niet verduidelijken, u wist het niet (CGVS, pg 6). Ten slotte wist u niet te zeggen hoe uw vader om het leven kwam (CGVS, pg 6). Hij was vertrokken met de taliban en niet meer terug gekeerd (CGVS, pg 17), meer kon u niet zeggen over de omstandigheden van zijn overlijden. U had tevens geen idee of uw vader wilde dat u ook bij de taliban zou gaan of niet (CGVS, pg 8). U wist het niet, want uw vader was overleden. Gevraagd of hij dan nooit met u gepraat had over uw toekomst, stelde u enkel dat wanneer uw vader thuis kwam, hij niet over zulke zaken praatte (CGVS, pg 8). Vervolgens werd u dan gevraagd of uw vader u niet probeerde te overtuigen of voor te bereiden op de jihad. U zei dat dit niet het geval was, u was klein, u was jong. Uit het resultaat van het leeftijdsonderzoek is echter gebleken dat u meerderjarig moet geweest zijn in de beweerde periode van uw vertrek uit Afghanistan (jawza 1394 of 1395), namelijk rond de 18 jaar, een bij uitstek geschikte leeftijd om gerekruteerd te worden bij de taliban. Uw jonge leeftijd is dan ook geen afdoende verklaring. Het is niet aannemelijk dat uw vader gedurende de vijf à zes jaar dat hij bij de taliban zou geweest zijn nooit met u zou gesproken hebben over zijn werk bij de taliban en u als jongeman nooit zou aangesproken hebben over uw toekomst en uw eventuele rekrutering bij de taliban.

Afgezien van de talloze onwetendheden met betrekking tot het profiel van uw vader, bleek u ook het verschil tussen de groepering hizb-i-islami en de taliban niet te kennen. Voor iemand die beweert zijn ganse leven in het district Shigal gewoond te hebben is dit zeer opmerkelijk. U verklaarde dat de commandant van uw vader Kashmir Khan is (CGVS, pg 6). U kon niet toelichten wie de rechtstreekse commandant was, maar u verklaarde stellig dat uw vader in de groep zat van Kashmir Khan (CGVS, pg 6). Erop gewezen dat Kashmir Khan geen commandant van de taliban is, gaf u geen bijkomende uitleg en herhaalde u dat hij commandant was (CGVS, pg 6). U verklaarde ook dat de taliban 's nachts actief was in uw district en de overheid in het districtscentrum zat, toen u gevraagd werd wie de controle had in uw regio (CGVS, pg 13). Volgens u waren er geen andere groeperingen behalve de taliban actief (CGVS, pg 13-14). Toen u vervolgens gevraagd werd of u hizb-i-islami kende, antwoordde u bevestigend. Ze waren volgens u actief in Shigal en Kashmir Khan was van hizb-i-islami. U bleek wel niet te weten welke kleur vlag zij gebruikten (CGVS, pg 14). Gelet op de sterke positie van hizb-i-islami in uw district, mag toch verwacht worden dat u zou weten dat hun vlag een groene kleur heeft, zeker indien uw vader voor deze groepering zou gestreden hebben. U bleef ook vaag over de plaatsen waar hizb-i-islami controle had en kon slechts twee plaatsen opnoemen waar zij aanwezig waren, namelijk Deraj en Mora (CGVS, pg 15). Erop gewezen dat u voordien gezegd had dat uw vader bij de taliban was en dat u zei dat Kashmir Khan zijn commandant was, zei u dan dat er verschillende groepen zijn, terwijl u net voordien verklaard had dat er slechts een groepering actief was, de taliban.

U beweerde daarbij dat hizb-i-islami een groepering was binnen de taliban (CGVS, pg 14). Uit de beschikbare informatie die toegevoegd werd aan uw dossier, blijkt dat u de bal grondig mis sloeg wat hizb-i-islami betreft in uw district. Hizb-i-islami is geen onderdeel van de taliban zoals u beweerde.

Het gaat om twee duidelijk afgescheiden groeperingen met eigen leiders, een eigen ontstaansgeschiedenis en eigen uiterlijke kenmerken, zoals een eigen vlag. Hoewel hizb-i-islami en de taliban soms samen strijden tegen een gezamenlijke vijand, strijden zij in de meeste gevallen openlijk tegen elkaar. Hizb-i-islami's leider Gulbuddin Hekmatyar tekende in 2016 een vredesakkoord met de Afghaanse overheid. De taliban blijft onverminderd voort strijden tegen de Afghaanse overheid. Hizb-i-Islami staat sterk in uw district Shigal en heeft op zijn minst een deel van uw district onder controle. Volgens de beschikbare informatie controleert hizb-i-islami al meerdere jaren de 'upper Shigal valley' (zie stuk 4, landeninformatie). Er liggen tal van dorpen in deze vallei, zodat het weinig aannemelijk is dat u enkel zou weten dat hizb-i-islami in Mora en in Deraj aanwezig was (zie bijgevoegd kaartmateriaal). Kashmir Khan was een gerenommeerde commandant van hizb-i-islami en was afkomstig uit het district Shigal. In 2016 overleed hij in Pakistan, waarna hij overgebracht werd naar Shigal om daar begraven te worden. Dat u, die uw ganse leven in Shigal zou gewoond hebben, Kashmir Khan noemt als commandant van uw vader bij de taliban, doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Shigal.

Uw kennis over de situatie in uw district vertoonde ook nog op andere punten een uiterst gebrekkig karakter. Zo wist u niet of er Pakistaanse strijders actief zijn in uw district, wat weinig aannemelijk overkomt voor iemand die beweert zijn ganse leven in een grensregio gewoond te hebben. De grens met Pakistan ligt in vogelvlucht op iets meer dan tien kilometer van uw beweerde dorp van herkomst. De beschikbare informatie wijst uit dat er wel degelijk Pakistaanse strijders opereren in uw district, onder andere van de groepering tehrik-i-taliban (TTP), de Pakistaanse taliban. Uit de beschikbare informatie blijkt bijvoorbeeld dat in december 2014 negen TTP strijders gedood werden in Shultan, een dorp dat slechts op enkele kilometers van uw dorp ligt. Dat u als inwoner van Shigal geheel onwetend zou zijn over de aanwezigheid van Pakistaanse strijders in uw district tast de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst verder aan.

Nog met betrekking tot Pakistan, was het uiterst bevreemdend dat u stelde dat u niet over Peshawar gehoord had (CGVS, pg 13). Nochtans is er een zeer grote gemeenschap van Afghaanse vluchtelingen aanwezig in Peshawar. Deze stad is dan ook goed bekend bij Afghaanse burgers. Velen hebben immers verwanten die naar Peshawar getrokken zijn, dit des te meer in de grensregio's zoals uw beweerde regio van herkomst, waar de inwoners Pashtoun zijn net zoals de Pakistaanse burgers aan de andere kant van de Durand Linie. U wist niet of er families uit Shigal gevlucht zijn naar Pakistan of Peshawar, wat alweer weinig aannemelijk overkomt voor iemand die zijn ganse leven in een grensregio zou gewoond hebben (CGVS, pg 13). U hield het erop dat mensen bij gevechten naar Asadabad vluchtten (CGVS, pg 13). Uit de informatie op uw Facebookprofiel blijkt overigens dat u een video geliket hebt met als titel "Khyber watch with Yousaf Jan Utmanzai on committee collections of taxes in Peshawar" (zie stuk 1 landeninformatie). Uw merkwaardige houding aangaande het onderwerp Pakistan, doet vermoeden dat u een en ander met betrekking tot Pakistan wenst verborgen te houden. Deze vermoedens worden nog versterkt doordat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat u in Oostenrijk gebruik gemaakt hebt van een andere identiteit en nationaliteit, namelijk Mullan Shahid van Pakistaanse nationaliteit (zie antwoord van de Oostenrijkse autoriteiten in het kader van de Dublinprocedure van 24 maart 2017, stuk 21 landeninformatie). Nochtans ontkende u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u ooit een andere naam gevoerd had (CGVS, pg 3). U had nooit een andere naam gebruikt, ook niet in Oostenrijk of Bulgarije, daar was u zeker van (CGVS, pg 11). U werd geconfronteerd met de informatie in uw dossier, namelijk een Pakistaanse alias in Oostenrijk, maar u kon geen afdoende verklaring daarvoor verstrekken. U legde uit dat in Bulgarije de namen en de nationaliteiten van de migranten verkeerd genoteerd werden, dat u niet de enige was met dit probleem (CGVS, pg 11). Uw alias werd echter opgenomen in informatie van de Oostenrijkse autoriteiten en niet de Bulgaarse, zodat uw uitleg geen steek houdt. Erop gewezen dat uw uitleg niet klopte, kon u dan niets meer toevoegen en zei u dat u niet wist waarom ze dit zo genoteerd hebben (CGVS, pg 11-12).

De geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district Shigal werd verder nog aangetast doordat u niet op de hoogte was van de dood van Nur Qasim Sabari en Qari Osman. Nur Qasim Sabari was de schaduwgouverneur voor Kunar en Qari Osman de taliban schaduw districtschef voor het district Shigal, beiden leidinggevende figuren van de taliban. Uit de beschikbare informatie blijkt dat zij in het district Shigal gedood werden door een luchtaanval op een bijeenkomst van taliban leiders. Samen met hen werden nog meerdere andere leidinggevende talibs gedood. Het zou om zeventien talibanleiders gaan. U bleek niet op de hoogte te zijn van dit incident, toch een opvallende gebeurtenis in uw eigen district. U beweerde zelfs dat er geen leidinggevende talibanfiguren gedood werden in uw district. U verklaarde dat de gewone talibs wel omkwamen, maar hun commandanten niet. Volgens u verloor de taliban geen leiders in Shigal (CGVS, pg 15).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er meerdere incidenten geweest zijn in uw district waarbij leidinggevende figuren van de Afghaanse en Pakistaanse taliban om het leven kwamen in de jaren voor uw vertrek. Dat u geheel ontwetend was op dit vlak en geen enkel voorbeeld kon geven, doet dan ook afbreuk aan uw beweerde herkomst uit het district Shigal.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u de Afghaanse kalender kende, dat u de maanden en de jaren kende (CGVS, pg 3). Tijdens het gehoor bleek dat u weliswaar namen van de maanden kon noemen, bijvoorbeeld toen u gevraagd werd naar oogst-en zaaitijden, maar dat u deze kennis verder niet kon toepassen. U stelde bijvoorbeeld dat u vertrok uit Afghanistan in jawza (stemt overeen met 22 mei – 21 juni) en dat dit in de zomer was (CGVS, pg 11). Jawza valt evenwel in het voorjaar. U moest vervolgens het antwoord schuldig blijven op de vraag welke maanden in de zomer vallen (saran, asad, sonbula), wat toch een eenvoudige vraag is voor iemand die verklaart de Afghaanse kalender te kennen en die zijn ganse leven in Afghanistan woonde. De jaartallen bleek u evenmin correct te kunnen toepassen. U verklaarde namelijk dat u vertrok uit Afghanistan in de maand jawza van het jaar 1394 (CGVS, pg 10). Dit stemt overeen met 2015. Volgens uw verklaringen bent u al drie jaar weg uit Afghanistan, wat ook zou impliceren dat u Afghanistan verliet in 2015 (CGVS, pg 18). U stelde echter ook tien maanden onderweg geweest te zijn van Afghanistan naar België. U kwam aan op 13 maart 2017 en diende een verzoek om bescherming in op 15 maart 2017. Dat zou impliceren dat u halverwege 2016 Afghanistan verliet, dus in 1395 en niet 1394.”

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn regio van herkomst is niet relevant, gezien uit het bovenstaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers Afghaanse nationaliteit en zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Hij weigert op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn nationaliteit, identiteit, verblijfplaatsen, levensomstandigheden en problemen voor zijn komst naar België. Indien verzoeker meent wel degelijk een nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn nationaliteit, identiteit, herkomst en verblijfsomstandigheden, en deze, voor zover mogelijk, te staven met documenten, *quod non in casu*.

De Raad wijst er verder op dat de overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit en de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land waaruit hij voorhoudt te zijn gevlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn relaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoekers relaas blijkt dat hij zijn identiteit, nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP